

บทที่ 5

หนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกาและญี่ปุ่น

หนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา

ในศตวรรษที่ 19 ของชาวยุโรป ความต้องการในการอ่านข่าวสารเพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการพิมพ์หนังสือพิมพ์อย่างแพร่หลาย แต่ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 หนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกาเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ด้วยสาเหตุที่ว่า ประเทศอเมริกาเป็นประเทศที่เพิ่งได้ประกาศเอกราช และมีความหลากหลายทางภาษาและเชื้อชาติ ทำให้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่สามารถสื่อสารกับคนทุกกลุ่มได้ดี

ผู้ที่อพยพมาอเมริการู้จักหนังสือพิมพ์ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 19 เมื่อชุมชนมีขนาดใหญ่ขึ้น จึงมีการออกหนังสือพิมพ์เพื่อสื่อสารข้อมูล บอกข่าวซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสืบสานภูมิปัญญา ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ข่าวสารนิคมตอนต้น
2. หนังสือพิมพ์ข่าวเปลี่ยนแปลง (Revolution)
3. หนังสือพิมพ์ราคาถูก (Penny Paper)
4. หนังสือพิมพ์ข่าวจราจรสีห์ (Yellow Journalism)
5. หนังสือพิมพ์ข่าวปลอมที่ 20 ฉบับต่อปี

1. หนังสือพิมพ์ข่าวสารนิคมตอนต้น

เบนจามิน แฮริส (Benjamin Harris) เป็นชาวอังกฤษที่อพยพมาอเมริกาพร้อมกับครอบครัวใน ค.ศ. 1686 เขาเปิดร้านขายกาแฟและขายหนังสือในเมืองบอสตัน (Boston) ร้านของเขามีชื่อว่า "The Coffee House" และเป็นแหล่งรวมข้อมูลข่าวสาร แฮริสได้ออกหนังสือพิมพ์ชื่อ *Publick Occurrences Both Foreign and Domestick* เมื่อวันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 1690

นับเป็นหนังสือพิมพ์ฉบับแรกของอเมริกา หนังสือพิมพ์ฉบับนี้มี 4 หน้าแต่พิมพ์ข้อความเพียง 3 หน้า หน้าที่สี่ปล่อยว่างไว้สำหรับให้ผู้อ่านเขียนอะไร ให้ผู้อ่านได้อ่านต่อไป

Publick Occurrences ใช้ภาษาที่ดี เนื้อหาตรงใจผู้อ่านมาก แต่ไม่ถูกใจรัฐบาลอังกฤษ ก่อตัวคือฉบับนี้ลงข่าวเกี่ยวกับความไม่เที่ยงธรรม การประพฤติเสื่อมเสียของกลัตรีฟรั่งเศส ซึ่งเป็นพันธมิตรของอังกฤษ และเสนอข่าวกล่าวหา อินเดียนแดงผ่านโนรอก ซึ่งเป็นพันธมิตรของอังกฤษ กระทำทางรัฐกรรมต่อนักโทษชาวฝรั่งเศส ข่าวดังกล่าวทำให้ผู้ว่าการรัฐแมสซาชูเซตต์ (Governor of Massachusetts) มีคำสั่งปิดหนังสือพิมพ์ ในวันที่ 29 กันยายน ปีเดียวกันนั้นเอง หนังสือพิมพ์ฉบับแรกในอเมริกาจึงออกได้ฉบับเดียวเท่านั้น

หลังจากนั้นไม่ lâuก็มีหนังสือพิมพ์อีก จนกระทั่ง ค.ศ. 1700 จอห์น แคมเบล (John Campbell) นายไประษีดแห่งเมืองบอสตัน ได้จัดทำจดหมายข่าว (News Letter) ซึ่งเขียนด้วยลายมือ เสนอแก่พ่อค้า ชาวนา นักเดินเรือ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่อมา ค.ศ. 1704 จึงได้ออกเป็นหนังสือพิมพ์โดยขออนุญาตจากรัฐ และยอมให้รัฐตรวจตราการพิมพ์ได้ หนังสือพิมพ์ฉบับนี้ชื่อ The Boston News-Letter เป็นครั้งแรกและเดียว พิมพ์ 2 หน้า

ต่อมา ค.ศ. 1719 วิลเลียม บรูคเยอร์ (William Brooker) ขึ้นดำรงตำแหน่งนายไประษีดแทนแคมเบล เขาได้ขออนุญาตรัฐบาลในการออกหนังสือพิมพ์ ชื่อ Boston Gazette มีลักษณะเป็นจดหมายข่าว เช่นเดียวกับ Boston News-Letters

วันที่ 7 สิงหาคม ค.ศ. 1721 สองพี่น้องครรภูลแฟรงคลิน คือ เจมส์และเบนจามิน แฟรงคลิน (James and Benjamin Franklin) ได้ออกหนังสือพิมพ์ชื่อ New England Courant หนังสือพิมพ์ฉบับนี้มีเนื้อหาแตกต่างจาก 2 ฉบับที่แล้วซึ่งเน้นเสนอข่าวการค้า New England Courant เน้นการเสนอข่าวการเมือง มีนโยบายต่อต้านรัฐบาลอังกฤษและเจ้าหน้าที่รัฐบาล ส่วนมากของครูและอาณาจักร มีการตีพิมพ์บทความ โคลงกลอน และความเห็นจากผู้อ่าน

หนังสือพิมพ์ที่กล่าวมาข้างต้นล้วนตีพิมพ์ในเมืองบอสตันทั้งสิ้น หนังสือพิมพ์ฉบับแรกที่ตีพิมพ์นอกบอสตันได้แก่ หนังสือพิมพ์ American Weekly Mercury ออกเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม ค.ศ. 1719 ที่เมืองฟิลาเดลเฟีย โดยแอนดรูว์ แบรดฟอร์ด (Andrew Bradford) ชาวเมืองนิวยอร์ก ซึ่งย้ายมาอยู่ในฟิลาเดลเฟีย ส่วนบน Jamie แฟรงคลิน ได้แยกตัวจาก เจมส์ แฟรงคลิน ที่ขายในเมืองบอสตัน ย้ายมาอยู่ในฟิลาเดลเฟีย และออกหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ชื่อ เพนซิลเวเนีย กาเซ็ต (Pennsylvania Gazette) เมื่อ ค.ศ. 1729

PUBLICK OCCURRENCES

Both FOREIGN and DOMESTICK.

Boston, Thursday Sept. 25th. 1690.

IT is designed, that the Country shall be furnished with a number (or if any Glass of Occurrences happen, oftener,) with an Account of such considerable things as have arrived unto our Notice.

In order hereunto, the Publisher will take what pains he can to obtain a Faithful Relation of all such risings; and will particularly make himself beholding to such Persons in Boston whom he knows to have been for their own sake diligent Observers of such matters.

That which is herein proposed, is, First, That Memorable Occurrences of Divine Providence may not be neglected or forgotten, as they too often are. Secondly, That people every where may be made acquainted with the Circumstances of Publick Affairs, both abroad and at home; which may not only divert their Thoughts at all times, but at some times also to assist their Businesses and Negotiations.

Thirdly, That something may be done towards the Curing, or at least the Charming of that Spirit of Lying, which prevails amongst us, who before nothing shall be ensured, but what we have reason to believe is true, repairing to the best foundations for our Information. And when there appears any material mistake in any thing that is collected, it shall be corrected in the next.

Moreover, the Publisher of these Occurrences is willing to engage, that whereas, there are many False Reports, maliciously made, and spread among us, if any well-minded person will be at the pains to trace any such false Report, so far as to find out and Convict the First Raifer of it, he will in this Paper (unless just Advice be given to the contrary) expose the Name of such person, as A malicious Raifer of a False Report. It is proposed that none will dislike this Proposal, but such as intend to be guilty of so villanous a Crime.

THE Christianized Indians in some parts of Plymouth, have newly appointed a day of Thanksgiving to God for his Mercy in supplying their extrem and pinching Necedities under their late want of Corn, & for His giving them now a prospect of a very Comfortable Harvest. Their Example may be worth Mentioning.

Tis observed by the Husbandmen, that Altho' the With-drawal of so great a strength

from them, as what is in the Forces lately gone for Canada; while them think it almost impossible for them to get well through the Affairs of their Husbandry at this time of the year, yet the season has been so unusually favourable that they see no hindrance of the many hundreds of Indians, that are gone from them; which is looked upon as a Merciful Providence.

While the barbarous Indians were lurking about Charlestown, there were missing about the beginning of this month a couple of Children belonging to a man of that Town, one of them aged about eleven, the other about eight years, both of them supposed to be fallen into the hands of the Indians.

A very tragical accident happened at New-Port, the beginning of this Month, in Old man, that was of somewhat a bold and Morose Temper, but one that had long enjoyed the reputation of a Solit^r and a wise Man, having newly buried his Wife. The Devil took advantage of the Melancholy which he therupon fell into, his Wives creation and industry had long been the support of his Family, and he seemed distract with an impertinent fear that he should now come to want before he dyed, though he had very careful friends to look after him who kept a strict eye upon him, least he should do himself any harm. But one evening creeping from them into the Cow-house, they there quickly followed him, found him lying in a Rop, which they had used to tie their Cattle withal, he was dead with his feet near touching the Ground.

Epidematical Fours and Sizars grow very common, in some parts of the Country, whereof, tho' many die not, yet they are sorely unquiet for their Impoyments; but in some parts a more malignant Four seems to prevail in such sort that it usually gets thro' a Family where it comes, and groves Adolor unto many.

The Small-pox which has been razing in Boston, after a manner very Extraordinary is now very much abated. It is thought that far more have been sick of it then were infected with it, when it raged so much twelve years ago, nevertheless it has not been so Mortal. The number of dead that have

71 : Shirley Biagi, Media/Impact 1992 : p.36

The Boston News-Letter.

Published by Authorised.

From Monday April 17. to Tuesday April 18. 1709.

London, Friday, April 10. 1709.

Letters from Scotland bring us the Copy of a Sheet lately Printed there, Intituled, *A sensible Advice for Scotland. And a Letter from a Gentleman in the City, to be Showed in the Country, concerning the present Danger of the King and of the Protestant Religion.*

This Letter takes Notice, That Papists prevail in that Nation, that they traffick more avowedly than formerly, & that of late many Scores of French and English are come thither from France, and gone to the North, to the Highlands & other places of the Country. That the Ministers of the Highlands and March gave in large Lists of them to the Committee of the General Assembly, to be laid before the said Council.

He likewise observes, that a great Number of papist ill affected persons are come over from France, under pretence of accepting her Majesty's Government; but, in reality, to increase Dissentions in the Nation, and to enterprize a Correspondence with France. That their ill intentions are evident from their talking big, their owing the Interest of the pretended King James VIII. their sister Cobell, and their buying up of Arms and Ammunition, whatever they can find them.

To this he adds the late Writings and Actions of some ill affected persons, many of whom are for the Pretender, that several of them have declared they had rather embrace Popery than conform to the Protestant Government; that they refuse to pray for the Queen, but of the ambiguous word Sovo-lige, and some of them pay in expost Words for the King, and Royal Family; and the charitable and generous Prince who has shew'd them so much benignity. He likewise takes notice of Letters not long ago found in Cyphers, and directed to a Person lately come thither from St. Germains.

He says that the greatest Japathies, who will not qualify themselves by taking the Oaths to Her Majesty, do now wish that Papists and their Companions from St. Germains, set up for the Liberty of the Subject, contrary to their own Principles, but merely to keep up a Division in the Nation. He adds, that they aggravate those things which the People complain of, as to Barlows, refusing to allow them a freedom of Trade, &c. and do all they can to foment Divisions betwixt the Nations, and to obstruct Subjects of those things complain'd of.

The Jacobites, he says, do all they can to persuade the Nation that their pretended King is a Prodigal in his Heart, tho' he dares not offend at home under the Power of France; that he is accounted with the Mistakes of his Father's Government, will govern us more according to Law, and govern himself as his Subjects.

They magnify the Strength of their own Party, and the Whigs and Dissenters, at the other, in proportion, and halve their Underwriting; and drive themselves out of their Fears, and have the highest assurance of accomplishing their purpose.

From all this he infers, that they have hopes of Assistance from France, whereof they would never tell themselves; and he gives Reasons for his Apprehension, that the young King may find Troops sent him this Winter, & because the English & Dutch will not then be at Sea, to oppose them. He can then tell them, the *Souls of Action* beyond Sea being over, & The Expeditions given him of a considerable number to join them, may incourage him to the enterprise with fewer Men if he can buy less over a sufficient number of Officers with Arms and Ammunition.

He concludes his Letter, by giving us a Prospect of his Letters, to answer the foolish Proceedings of the Pretender's being a Protestant, and that he will govern us according to Law. He says, that being bred up in the Religion and Politics of France, & by Education a French Envoy to York, Mont, and Religion. That the Undivided Empire he had in his Family owe to the Pretender, & that he will make him to be wholly at his Disposal, and to follow his Example; that it be so w'en the Thirteen, the three Nations next, & others to pay the Debt which he owes the French King for the Education of himself, and for Remunerating his flippant Father and his Friends. And since the King must revenge him by his Troops, if ever he be injured, he will be to incur his own Debt before those Troops leave Britain. The Pretender being a good Practitioner of the French and Spanish Schools, he will never think himself sufficiently avenged; but by the utter Ruine of his Protestant Subjects, both at Hertford and Princetown. The last Occasion, his pretended Mother, who in cold Blood when his wife Queen of Scotland advised to turn the Work of Scotland into a hunting Field, will be then for doing so by the greatest part of the Nation; and, no doubt, is at Pains to have her beloved Son educated to her own Mind. Therefore, he says, it were a good Method in the Pretender to take a Prince, breed up in the Scotch School, Intemperance, Perfecution and Cruelty, and then with Rage and Envy. The Jacobites, he will be assured and at St. Germains, are discontent under their present Sire, and know well, that Civilian fiances cannot be much worse; but if he can, & prefer, art the more inclined to the Jacobite side. That the French King, notwithstanding, will be a more effectual way, than any other to subdue Universal Monarchy, without making any conquests himself, than by sending up an Armada upon the Throne of Great Britain, he will be, I probability, aforesaid; & that tho' he thought he provided that the Design would miscarry, in the end, yet, he durst not but reap some Advantage by disuniting the three Nations.

From all this the Authorised Letter concludes the Interest of the Nation, in regard of Religion, & says, that the *souls of Action* are to be sent to the Army, and are to be ready to march into the Field and Administration, when the King shall command, not only allow, but require it. The Authorised Letter ought all to appear in the next Number of the Service.

NJ : Shirley Biagi, Media/Impact 1992 : p.37

ในนิวยอร์กมีหนังสือพิมพ์ฉบับแรกชื่อ New York Gazette ออกเมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 1925 โดย วิลเลียม แบรดฟอร์ด (William Bradford) อายุ 65 ปี ชาวนิวยอร์ก บิดาของแอนครูว์ เบրดฟอร์ด (ซึ่งตายไปออกหนังสือพิมพ์ในฟิลาเดลเฟีย) ต่อมาหนังสือพิมพ์ในนิวยอร์กอีกหลายฉบับ เช่น Weekly Post Boy, Evening post และ New York Weekly Journal ซึ่งฉบับหลังนี้ ออกเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 1733 มี จอห์น ปีเตอร์ แซงโซร์ (John Peter Zenger) เป็นบรรณาธิการ แซงโซร์พยายามจากเบอร์มัณ เขาเป็นนักหนังสือพิมพ์ที่ต่อต้านรัฐบาลอังกฤษ ซึ่งส่งผู้แทนมาปกครองอาณานิคม และเรียกร้องให้รัฐบาลอังกฤษมีความรับผิดชอบมากขึ้น และปลดปล่อยให้อเมริกาปกครองตนเอง

2. หนังสือพิมพ์ยุคการเปลี่ยนแปลง (Revolution)

จอห์น ปีเตอร์ แซงโซร์ เป็นนักหนังสือพิมพ์ที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่งในประวัติหนังสือพิมพ์ของอเมริกา เนื่องจากการเรียกร้องเสรีภาพจากอังกฤษ เขายืนหยัดต่อต้านรัฐบาลอังกฤษอย่างรุนแรง จนกระทั่งเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 1734 เขายูกจับกุมตัวไปดำเนินคดีในศาลในข้อหาเย็บแย็บความวิพากษ์วิจารณ์ผู้ว่าการรัฐนิวยอร์ก เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้แอนครูว์ แฮมิลตัน (Andrew Hamilton) ทนายความชื่อดังจากฟิลาเดลเฟีย เห็นว่า ควรจะมีการวางแผนรากฐานด้านเสรีภาพของหนังสือพิมพ์จริงรับเป็นทนายให้ แซงโซร์

แฮมิลตัน ต่อสู้คดีโดยใช้หลักการที่ว่า “ถ้าหากการรายงานข่าวนั้นเป็นความจริง และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะแล้ว การรายงานข่าวดังกล่าวไม่ถือเป็นการหมิ่นประมาท” ในที่สุดแซงโซร์ชนะคดี ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาการต่อสู้คดีดังกล่าว ได้กลายเป็นนื้อหาสำคัญของกฎหมาย ลักษณะหนึ่นประมาท ซึ่งหนังสือพิมพ์มักประสบปัญหาอยู่เสมอ การที่แซงโซร์ชนะคดีนับเป็นก้าวแรกที่สำคัญในการทำงานอย่างมีเสรีภาพของหนังสือพิมพ์อเมริกัน

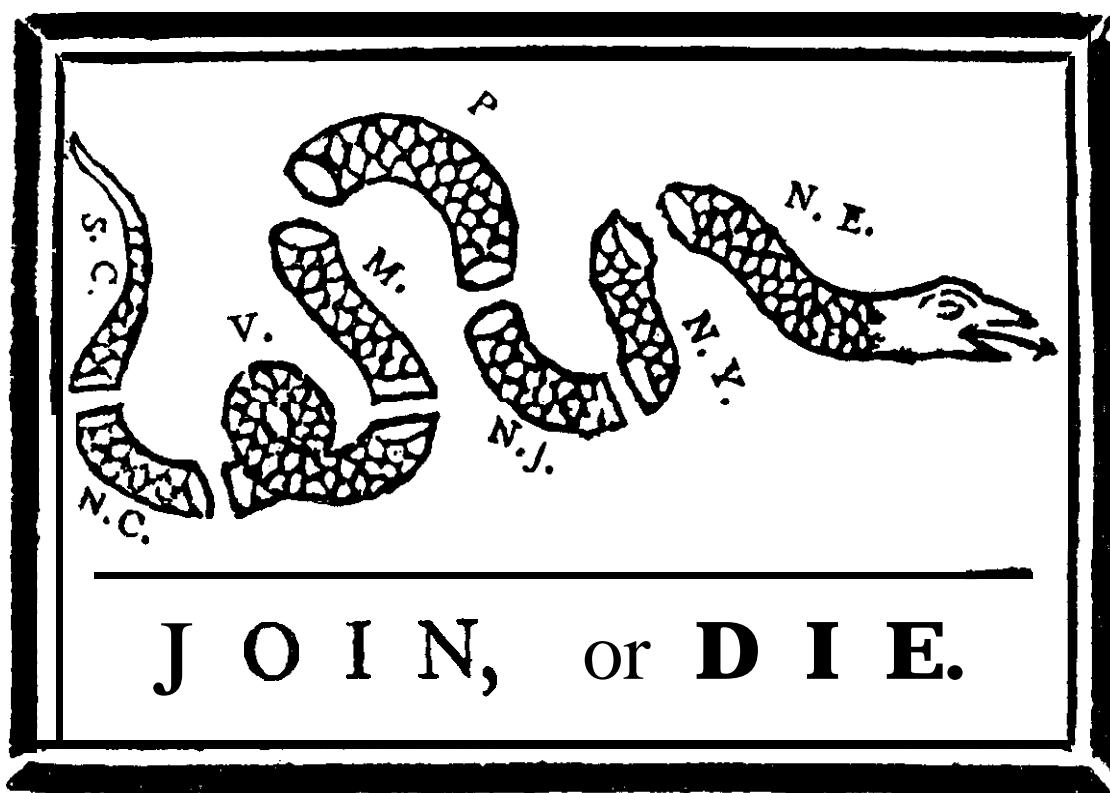
ตั้งแต่ พ.ศ. 1750 เป็นต้นมา หนังสือพิมพ์ในอเมริกามีจำนวนมากขึ้น และมีบทบาทสำคัญในการสร้างประชาคม มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของชาวอเมริกัน หนังสือพิมพ์ได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียกร้องเสรีภาพ ข่าวและบทความต่างๆ มีผลให้ประชาชนต้องการปลดปล่อยจากการเป็นอาณานิคมของอังกฤษ

ค.ศ. 1754 หนังสือพิมพ์ Pennsylvania Gazette ของ เบซูจามิน แฟรงคลิน ได้ตีพิมพ์ การตุนการเมือง เป็นภาษาที่มีลำดับแยกเป็น 8 ชิ้น แต่ละชิ้นหมายถึงอาณา尼คัมแต่ละรัฐของ อเมริกา และมีคำบรรยายเขียนว่า “JOIN, or DIE” (Shirley Biagi, 1992 : 41) ซึ่งเป็นการเรียกร้องให้ชาวอาณา尼คัมร่วมมือกันต่อต้านอังกฤษ การตุนนี้นับเป็นการตุนล้อเลียนการเมือง ภาพแรก เหตุการณ์ยิ่งรุนแรงขึ้นเมื่อรัฐบาลอาณา尼คัมประกาศใช้พระราชบัญญัติอากร แสตมป์ (Stamp Act) ขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1765 เพื่อเก็บภาษีภาระที่ใช้พิมพ์หนังสือพิมพ์ ทั้งนี้ เพื่อนำรายได้มาอุดหนุนทหารอังกฤษซึ่งถูกส่งมาปกคลุมชาวอาณา尼คัม

หนังสือพิมพ์ Pennsylvania Journal คัดค้านการเสียภาษีโดยออกหนังสือพิมพ์แต่ไม่ ใส่ชื่อหนังสือพิมพ์และบอกว่าเป็นเพียงแผ่นปลิว (Handbills) เท่านั้น ทำให้หนังสือพิมพ์ได้ รับการยกเว้นภาษี ในที่สุดพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ถูกถ้มเลิกไปในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1766

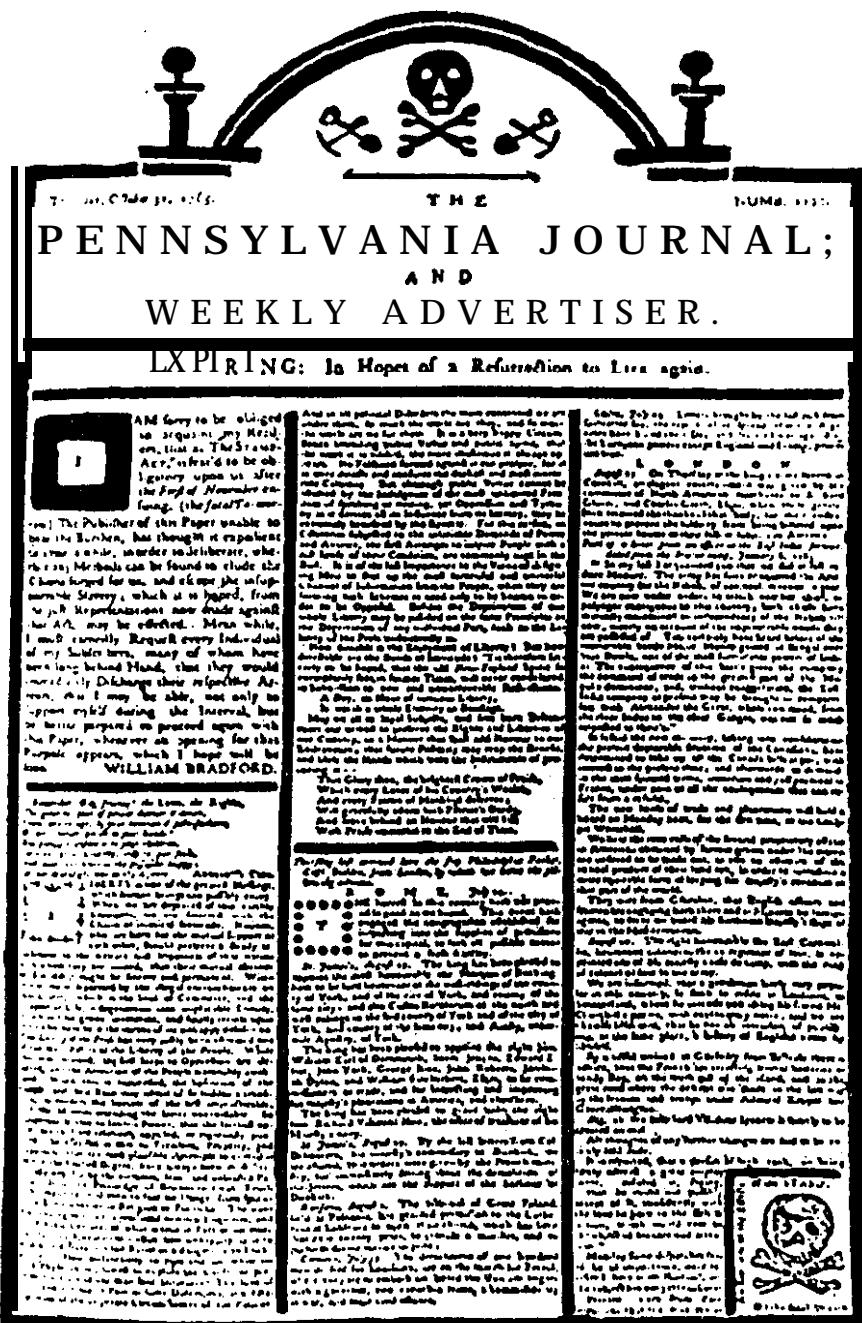
ในเมืองบอสตัน แซมuel อดัมส์ (Samuel Adams) บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ Boston Gazette มีนโยบายคัดค้านรัฐบาลอังกฤษอย่างเปิดเผย ในขณะที่หนังสือพิมพ์ Boston Chronicle และ The Boston News-Letter ต่อต้านการแยกตัวเป็นอิสระของอเมริกาต่อการ เป็นอาณา尼คัมของอังกฤษ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1768 ได้เกิดสหภาพประท้วง反抗 (Revolutionary War) ซึ่งเป็นการต่อสู้กันระหว่างชาวอาณา尼คัมอเมริกันกับทหารอังกฤษ สองครั้นนี้ดำเนินอยู่ 8 ปี ในที่สุดชาวอเมริกันเป็นผู้ชนะสามารถประกาศตั้งประเทศสหรัฐ อเมริกาขึ้นได้ในวันที่ 4 กรกฎาคม ค.ศ. 1776 และวันที่ 4 กรกฎาคม ถือเป็นวันชาติหรือวัน ประกาศเอกราชนานถึงปัจจุบัน

เป็นที่น่าสังเกตว่าตั้งแต่ก่อนเกิดสหภาพ จนกระทั่งก่อนทรงพระเจ้าบุติ หนังสือพิมพ์ ในอเมริกาแบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายอย่างเห็นได้ชัด ไม่มีหนังสือพิมพ์ฉบับใดหรือกลุ่มใดเลยที่ เป็นกลาง แต่เมื่อสหภาพสืบต่อ หนังสือพิมพ์ที่เข้าข้างอังกฤษก็หมดไป หลังสหภาพมีสืบท ต่างๆ มาโดยมากทั้งหนังสือพิมพ์และนิตยสาร ข่าวและบทความในสื่อเหล่านี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับ การเมืองและเศรษฐกิจเป็นส่วนใหญ่ โรมัส เจฟเฟอร์สัน อดีตผู้นำสหราชูปถัมภ์ซึ่งมีแนวคิด เสรี ภาพนิยม เชื่อว่าหนังสือพิมพ์มีส่วนช่วยทำให้เกิดเสรีภาพในอเมริกา จึงได้เขียนจดหมายถึง เพื่อนคนหนึ่งมีใจความว่า “พื้นฐานสำคัญของการปกคลุมเราราชีนอยู่กับความคิดเห็นของ

The first editorial cartoon, Benjamin Franklin's "Join, or Die" snake (1754), appeared in Franklin's *Pennsylvania Gazette* as an appeal to the colonists to unite against the British.

ที่มา : Shirley Biagi. Media/Impact 1992 : p.41

The tombstone edition of the *Pennsylvania Journal* mocked the British Stamp Act by publishing a skull and crossbones in the lower right-hand corner where the official stamp would have appeared.

■■■■■ Shirley Biagi, Media/Impact 1992 : p.42

ประชาชน สิ่งแรกที่จะต้องพิจารณาคือสิทธิอันถูกต้อง (Right) ถ้าหากว่าจะให้ข้าพเจ้าตัดสินให้มีรัฐบาลโดยปราศจากหนังสือพิมพ์ หรือมีหนังสือพิมพ์โดยปราศจากรัฐบาล ข้าพเจ้าไม่่อยากจะรับร้อนนักในการตัดสินใจว่าจะเลือกรัฐบาลโดยไม่มีหนังสือพิมพ์” (Peter M.Sandman, 1972 : 29 อ้างใน จงจิต ศรีพรวณ, 2542 : 41-42)

หลังสกุลประกาศอิสระภาพ ปรากฏว่า�ักการเมืองที่มีแนวคิดการปกครองแบบสหพันธ์รัฐ (Federalists) และฝ่ายที่สนับสนุนนักการเมืองที่มีแนวคิดการปกครองแบบสาธารณรัฐ (Republicans) นายพล约瑟夫 วอชิงตัน (George Washington) ผู้ได้รับเลือกเป็นเอกอัคราชที่ได้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดี ได้เลือกรองประธานาธิบดีและรัฐมนตรีที่มีทั้งนักการเมืองของทั้งสองฝ่าย และในการประชุมลงมติผ่านรัฐธรรมนูญนั้น ยุตดิบายของสภาคองเกรสได้กล่าวถึงเรื่องของสิทธิและเสรีภาพว่า “ไม่ควรตั้งกฎหมายควบคุมเสรีภาพ การพูดและเสรีภาพของหนังสือพิมพ์” (จงจิต ศรีพรวณ, 2542 : 42)

ตั้งแต่ได้อิสระภาพ แนวคิดในการปกครองประเทศแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย หนังสือพิมพ์ ก็แบ่งออกเป็น 2 ฝ่ายด้วย มีหนังสือพิมพ์หลายฉบับ ได้รับเงินอุดหนุน (Subsidy) จากนักการเมือง เช่น เงินทุนของฝ่ายสหพันธ์รัฐนิยม ได้ออกหนังสือพิมพ์ กานเซ็ค ออฟ เดอะ ยูไนเต็ด สเตท (Gazette of the United States) ตัวเงินทุนของฝ่ายสาธารณรัฐสนับสนุนให้ออกหนังสืออมริกัน ไมนิว่า (American Mineva) ดังนั้นเนื้อหาในหนังสือพิมพ์จึงมักเป็นเนื้อหาที่หนักและเป็นข่าว บทความที่เป็นประโยชน์ต่อนักการเมืองที่ติดสนับสนุน เช่น ข่าวกิจกรรมของนักการเมือง ผลงาน สุนทรพจน์ การบริหาร ขั้นการ และ เรื่องราวด้านเศรษฐกิจ

ในระยะหลังนี้ ความต้องการข่าวสารข้อมูลมีมากขึ้น จึงมีการออกหนังสือพิมพ์ในระยะเวลาที่เร็วขึ้นด้วย หนังสือพิมพ์รายวันฉบับแรกของอเมริกา ได้แก่ เพนซิลเวเนีย อิฟนิ่ง โพสต์ (Pennsylvania Evening Post) ออกเมื่อ ค.ศ. 1783 (Shirley Biagi, 1992 : 43) หลังจากนั้นก็มีการออกหนังสือพิมพ์รายวันกันเป็นจำนวนมาก ในปี ค.ศ. 1800 มีหนังสือพิมพ์รายวันในสหรัฐอเมริกาจำนวน 20 ฉบับ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์จำนวน 200 ฉบับ และมีนิตยสารอีกเป็นจำนวนมาก

ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ในยุคนี้ได้แก่

1. หนังสือพิมพ์มีขนาดใหญ่

2. ส่วนมากมี 4 หน้า
3. หน้าแรกมีโฆษณาเป็นจำนวนมาก
4. เนื้อหาอื่นเป็นข่าวและบทความที่หนักสมอง
5. ส่วนมากหนังสือพิมพ์จะสนับสนุนพรรคการเมืองหรือนักการเมือง

3. หนังสือพิมพ์ราคาถูก (Penny Paper)

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 19 ซึ่งอยู่ระหว่างการปฏิวัติอุตสาหกรรมนิรongo งานอุตสาหกรรมตามเมืองใหญ่ต่างๆ เป็นจำนวนมาก ประชาชนเริ่มเข้าไปทำงานในเมืองใหญ่ และสนใจในการอ่านหนังสือพิมพ์เต็บทาดกำลังซื้อเนื่องจากหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีราคาแพง

เบนจามิน เอช เดย์ (Benjamin H. Day) วัย 23 ปี ได้ออกหนังสือพิมพ์ชื่อ New York Sun เมื่อวันที่ 3 กันยายน 1833 โดยขายราคาถูกมาก เมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ New York Sun เป็นหนังสือพิมพ์ Tabloid มี 4 หน้า เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นข่าวเร้าอารมณ์ New York Sun เสนอข่าวอาชญากรรมโดยมี จอร์จ ไวเซอร์ (George Wiser) ซึ่งเป็นตำรวจเป็นผู้สืบส่องโรงพักรให้ นอกจากนี้ยังมีสารคดี เรื่องที่ไม่ค่อยนำเสนอคือ บทความเกี่ยวกับการเมือง ดังนั้นจึงทำให้มวลชนในวงศ์ว้าง สนใจอ่านหนังสือพิมพ์กันอย่างแพร่หลายแทนที่เคยอ่านกันเฉพาะคนได้รับการศึกษาสูง เนื่องจากก่อนหน้านี้หนังสือพิมพ์เสนอเฉพาะข่าวการเมืองและข่าวเศรษฐกิจเป็นหลัก

New York Sun กลายเป็นหนังสือพิมพ์ที่มียอดจำหน่ายสูงเนื่องจากมีขนาดเล็ก ราคาถูก ลีลาการเขียนข่าวมีชีวิตชีวา และเดย์ใช้วิธีการขายแบบใหม่คือ การจ้างเด็กผู้ชายให้เรื่อยหนังสือพิมพ์ตามท้องถนน ทำให้เข้าถึงประชาชนโดยตรงและขายได้เป็นเงินสด

ค.ศ. 1835 เจนส์ กอร์ดอน เบ็นเน็ตต์ ชีเนียร์ (James Gordon Bennett Sr.) ได้ออกหนังสือพิมพ์ New York Herald เป็นหนังสือพิมพ์ประชาชนนิยม (Popular Newspaper) มีราคาขาย 2 เซ็นต์ จุดเด่นของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้คือ การเสนอข่าวที่รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ เป็นเน็ตต์ เป็นคนแรกที่นำโทรศัพท์มาใช้ในการสื่อข่าว เขาได้ซื้อว่าเป็นผู้ที่ใช้บริการโทรศัพท์มากที่สุดคนหนึ่งในสมัยนั้น ค.ศ. 1838 เบ็นเน็ตต์ เปิดให้มีฝ่ายต่างประเทศเข้าในหนังสือพิมพ์ของเขาระและได้ส่งผู้สื่อข่าวต่างแดน (Correspondent) ไปทำข่าวที่สนามรบ ในสงครามกลาง

เมื่อระหว่างรัฐฝ่ายเหนือกับฝ่ายใต้ (Civil War 1861-1865) ทำให้หนังสือพิมพ์ของเขามีชื่อเสียงและได้รับความนิยมมาก นอกจากรูปแบบหนังสือพิมพ์ที่มีภาพและข้อความที่น่าสนใจแล้ว หนังสือพิมพ์ยังสนับสนุนการเสนอข่าวอาชญากรรม ร้ายแรง ชุดคุ้ยเบื้องหน้าเบื้องหลังของเรื่องราวโน่นต่างๆ สนับสนุนให้เขียนข่าวโดยใช้ลีลาดำเนินเรื่อง และนำเสนอ ไม่ใช่แค่การพากหัวข่าวตัวโต มีภาพบ่งบอกความเป็นไปได้ เช่น การประดิษฐ์อาวุธปืน หรือภัยธรรมชาติ ฯลฯ

ค.ศ. 1841 ไฮเรช เกรลีย (Horace Greeley) ออกหนังสือพิมพ์ New York Tribune โดยมีความคิดว่าหนังสือพิมพ์รากฐานไม่จำเป็นต้องเสนอแต่ข่าวที่ตื้นตัน เร้าใจ หรือลงข่าวสะเทือนขวัญ แต่ควรจะใช้หนังสือพิมพ์ยกระดับความเป็นอยู่ของคนในสังคมให้ดีขึ้น เขายังคิดว่าผู้ที่เป็นบรรณาธิการเป็นผู้ได้รับความไว้วางใจสูงดังนั้นเขาจึงใช้บทบรรณาธิการเป็นเครื่องมือสำหรับยกระดับความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น เขายังแนะนำบทบรรณาธิการโดยให้ความเข้าใจ และเห็นใจผู้ที่ประสบเคราะห์กรรมต่างๆ ต่อต้านการเอาเปรียบกันในสังคม บทบรรณาธิการที่มีชื่อเสียงเป็นที่กล่าวขวัญกันทั่วไปว่ามีอิทธิพลต่อแนวความคิดทางการเมืองมากในศตวรรษที่ 19 ได้แก่ บทบรรณาธิการชื่อ “The Prayer of Twenty Millions” เป็นการเขียนถึงประธานาธิบดีลินคอล์น เรียกร้องให้มีการปลดปล่อยทาสผิวดำ ในระหว่างที่เกิดสังคมกลางเมืองระหว่างรัฐฝ่ายเหนือกับรัฐฝ่ายใต้

ในด้านของปัจจุบัน New York Tribune มีผู้อ่านที่มาจากทั่วโลก ไม่ใช่แค่ในประเทศ แคนาดา และเม็กซิโก ข่าวที่เสนอมักเป็นข่าวที่น่าสนใจ (Human Interest) ในลักษณะบุกเบิก ชีวิต เคราะห์กรรมของผู้คน หรือเรื่องราวของคนยากจน

ในด้านของบทความและบทวิจารณ์ มีการเปิดคลิมานิวาร์ฟหนังสือและสารหนังสือพิมพ์ที่บันทึกเรื่องราวที่ได้รับความนิยมพอกๆ กับหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ

ค.ศ. 1851 แฮร์รี เจ เรย์มอนด์ (Henry J. Raymond) ออกหนังสือพิมพ์ New York Times โดยเน้นให้เป็น Penny Paper ที่มีคุณภาพ การเสนอข่าวเน้นความสมบูรณ์ สมดุลและขัดเจน ผู้ที่มีการศึกษาสูงนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ฉบับนี้มาก เรย์มอนด์ เป็นนักการเมือง แต่ไม่เคยใช้หนังสือพิมพ์ของเขามาเป็นเครื่องมือในการหาเสียงเลย เขายังเน้นข่าวที่มีประโยชน์ต่อสาธารณะและเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา ชาวอเมริกันยกย่องว่า New York Times เป็นยอดที่สุดในบรรดาหนังสือพิมพ์รายวันของเขามา เพราะการเสนอข่าวที่ละเอียดลออ และเสนอข่าวอย่างมีมาตรฐานสูง (สิริพิพัฒน์ ขันสุวรรณ, 2539 : 55)

ในศตวรรษที่ 19 แม้ว่า Penny Paper จะเน้นหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวเร้าอารมณ์ และขายในราคากลุ่ม แต่แนวโน้มเรื่องข่าวเร้าอารมณ์ค่อยๆ ลดลง ประชาชนสนใจในข่าวที่มีสาระประโยชน์เพิ่มขึ้น แต่ต้องการหนังสือพิมพ์ราคาไม่แพง หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมีค่าใช้จ่ายในการหาข่าวของตนเองสูงมาก ดังนั้น ในปี ค.ศ. 1848 หนังสือพิมพ์ในนิวยอร์ก จำนวน 6 ฉบับ ได้เลี่ยงกันออกค่าโทรศัพท์เพื่อรับข่าวจากหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่ที่เรียกว่า Associated Press (A.P.) A.P. เป็นแหล่งข่าวตามสาย (Wire Service) ให้บริการข่าวสารจากแหล่งข่าวต่างๆ เช่น วอชิงตัน บุโรห์ บอสตัน ฯลฯ การทำเช่นนี้ทำให้หนังสือพิมพ์ลดค่าใช้จ่ายในการหาข่าวลง ได้มากประกอบกับประกาศรอพยพเข้าสู่เมืองมากขึ้นเนื่องจากผลของการปฏิวัติอุตสาหกรรม ประชาชนมีการศึกษาที่ดีขึ้น ทำให้ธุรกิจหนังสือพิมพ์เติบโตดีขึ้น การบริหารงานของหนังสือพิมพ์ New York Times ในช่วงต่อมาประสบปัญหา อดอล์ฟ ออช (Adolph S. Ochs) ได้เข้ามาปรับปรุงการบริหารงานในปี ค.ศ. 1896 จนหนังสือพิมพ์อยู่ในฐานะที่ดีอีกรอบหนึ่ง

ค.ศ. 1924 New York Herald กับ New York Tribune รวมกิจการเข้าด้วยกัน ใช้ชื่อว่า Herald Tribune และดำเนินกิจการมาจนถึงปัจจุบัน หนังสือพิมพ์ Herald Tribune และ New York Times จัดเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียง และได้รับความนิยมมากในสหรัฐอเมริกา

ในช่วงศตวรรษที่ 19 จัดเป็นช่วงระยะเวลาที่หนังสือพิมพ์เบ่งออกเป็นฝักฝ่ายอย่างชัดเจนอีกรอบหนึ่ง สาเหตุเนื่องมาจาก การเกิดสงครามกลางเมือง (Civil War) เพราะรัฐฝ่ายเหนือเรียกร้องให้มีการเดิมพัน ในขณะที่รัฐฝ่ายใต้สนับสนุนให้มีพันธุ์ ในระหว่างสงคราม หนังสือพิมพ์ที่ดำเนินธุรกิจในรัฐฝ่ายใต้ก็สนับสนุนแนวคิดของรัฐตน ดังนั้นในระหว่างสงครามฝ่ายทหาร ได้มีการตรวจข่าว (Sensor) อย่างเข้มงวด ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างนายทหารกับบรรดาผู้สื่อข่าวเป็นอย่างมาก ตัวอย่างข้อขัดแย้งนี้ได้แก่ เอลิชา เลิฟจอย (Elijah Lovejoy) บรรณาธิการของ St. Louis Observer ถูกฆ่าตาย สันนิษฐานว่าเนื่องมาจากการเก็บภาษีความแสดงความคิดเห็นต่อต้านการมีพันธุ์ และ โธมัส ดับบลิว นอร์ค (Thomas W. Nork) เสนอข่าวความพ่ายแพ้ของรัฐฝ่ายเหนือ ในการรบที่เมือง วิคสเบอร์ก (Vicksburg) ในหนังสือพิมพ์ New York Herald ทำให้เขาถูกจับในข้อหาเป็นสายลับ ในที่สุด Herald ต้องหาผู้สื่อข่าวสงครามคนใหม่

ค.ศ. 1864 หนังสือพิมพ์ Journal of Commerce และ New York World ถูกสั่งปิด 2 วัน เนื่องจากกลุ่มนักข่าวเกี่ยวกับการปลอมลายมือประชาชนอธิบดี สั่งจ่ายเงินแก่ทหารในรัฐฟาร์กี้ได้ สำนักงานหนังสือพิมพ์ North Carolina ถูกบุกทำลายและถูกสั่งปิด

ต่อมาเมื่อสหภาพแรงงานสหภาพใหญ่ จึงเริ่มคลื่นลาม การควบคุมหนังสือพิมพ์ มีน้อดลงเรื่อยๆ เป็นลำดับ สหภาพแรงงานเมืองมิลแพร์ต่อการทำงานขององค์กรหนังสือพิมพ์ใน อเมริกาดังนี้

1. การส่งข่าวทางโทรเลข มีข้อความสั้นๆ แล้วนำมาปรับขยายความเอง มีการเขียน พาดหัวข่าวล่วงหน้าเพื่อรอข่าวที่จะพิมพ์ออกมา
2. มีลักษณะการเขียนข่าวแบบ ปีรามิดหักล้ม (Inverted Pyramid)
3. มีผู้สื่อข่าวประจำหน่วยงานของรัฐ คือ รัฐสภา เพื่อเสนอข่าวเฉพาะด้าน
4. กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. กลายเป็นศูนย์รวมข่าวของประเทศ

4. หนังสือพิมพ์ยุคขาดจรรยาบรรณ (Yellow Journalism)

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 หลังจากสหภาพแรงงานเมืองสหภาพ ประเทศมีการเปลี่ยน แปลงที่สำคัญคือ ความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมทำให้ประชาชนอยู่ในเมือง มากขึ้น ระหว่าง ค.ศ. 1865 ถึง 1900 ถือได้ว่าเป็นยุคอุตสาหกรรมที่คนทั่วไปให้ความสำคัญ ต่อ น้ำมัน การสร้างทางรถไฟ การผลิตไฟฟ้า และการเคลื่อนไหวของกลุ่มแรงงาน สถิติของ ประชากร ในสหรัฐเพิ่มขึ้นจาก 35 ล้านคน ใน ค.ศ. 1865 เป็น 76 ล้านคน ใน ค.ศ. 1900

ในด้านของหนังสือพิมพ์ ค.ศ. 1900 มีหนังสือพิมพ์รายวันทั่วประเทศ 2329 ฉบับ หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ถูกห้ามออกในระดับกลาง กิจการหนังสือพิมพ์มีจำนวนจำนวนมากขึ้น และกลายเป็นการผลิตเพื่อมวลชน (Mass Production) มากขึ้นกว่าแต่ก่อน ความเจริญด้าน เทคโนโลยีและด้านสังคมที่มีผลต่อความก้าวหน้าของหนังสือพิมพ์ ได้แก่

1. การสร้างสายเคเบิลข้ามมหาสมุทรและถนนติดทำให้การส่งข่าวโพนทะเลเป็นไป อย่างรวดเร็ว
2. การประดิษฐ์โทรศัพท์ เป็นการอำนวยความสะดวกในการสื่อสาร

3. การตั้งสาขาของหนังสือพิมพ์ขึ้นตามเมืองใหญ่ๆ ทำให้กิจการก้าวหน้า และแพร่ขยายออกไป
 4. การใช้ภาพสี หนังสือพิมพ์สี ทำให้สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน ได้มากขึ้น
 5. คุณภาพของกระดาษดีขึ้นแต่ราคาถูกลง ทำให้มีการเพิ่มยอดพิมพ์
 6. อุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตหนังสือพิมพ์ เช่น เครื่องพิมพ์ดีด แท่นพิมพ์ มีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิมมาก ทำให้การผลิตหนังสือพิมพ์ง่ายขึ้น และรวดเร็วขึ้น มีการออกหนังสือพิมพ์เป็นหนังสือพิมพ์ภาคเช้า และหนังสือพิมพ์ภาคบ่าย
 7. ความต้องการในการโฆษณาสินค้าทางหนังสือพิมพ์มีมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรัชทใหญ่ หรือร้านค้าปลีกที่สามารถโฆษณาได้ เมื่อจากมีการโฆษณาทั้งแบบงานซื้นใหญ่ (Display Advertising) และโฆษณาข้อย่อ (Classified Advertising)

เมื่อหนังสือพิมพ์กลายเป็นธุรกิจและประชาชนเห็นประโยชน์ของการบริโภคข่าวสาร ทำให้มีการแข่งขันกันสูง นักหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ที่สำคัญๆ 2 คน ได้แก่ 约瑟夫·普利策 (Joseph Pulitzer) และ วิลเลียม แรนดอลฟ์ แฮร์ส (William Randolph Hearst)

约瑟夫·普利策 (Joseph Pulitzer)

普利策 อดีตมาจากการช่างการ ไปสมัครเป็นทหารในกองทัพ เขายังเป็นคนตรงไปตรงมา และรักความยุติธรรม ได้เปลี่ยนอาชีพจากทหารมาเป็นผู้สื่อข่าวในเมืองเซนต์หลุยส์ (St. Louis) ใน ค.ศ. 1878 เขายังออกหนังสือพิมพ์ St. Louis Post-Dispatch มีนิยามเสนอข่าวที่ถูกต้องเป็นจริง Post-Dispatch กลายเป็นหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียง และมียอดจำหน่ายสูงอย่างรวดเร็ว

普利策 ไป接手กิจการของหนังสือพิมพ์ New York World ซึ่งกำลังมีปัญหาจาก เจย์ ဂูลด์ (Jay Gould) เมื่อ ค.ศ. 1883 เขายังรับปรุงเนื้อหาสาระของ New York World ให้เป็นแนว Penny Paper ที่เสนอข่าวตื้นเต้นเร้าใจเหมือน New York Herald มีบทบรรณาธิการเฉียบแหลม เขายังเสนอคลิมั่นการตุนการเมือง มีการใช้ภาพเร้าอารมณ์ประกอบข่าว ใช้พادหัวข่าว ตัวโตด้วยภาษาที่สะกดความรู้สึก มีการสัมภาษณ์บุคคลทั่วไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับมติ

มหาชน ปรากฏว่า New York World ได้รับความนิยมอย่างสูง ในปี ค.ศ. 1886 เป็นที่ยอมรับ กันว่า World เป็นหนังสือพิมพ์ที่ขายดีที่สุดในสหรัฐอเมริกา

นอกจากหนังสือพิมพ์รายวัน พูลิเชอร์ ยังออกหนังสือพิมพ์ในเครืออีกหลายฉบับ เช่น Sunday World, Evening World และ Evening Sun เป็นต้น ในช่วงวัยชรา พูลิเชอร์ มี สุขภาพไม่ดีนัก เขาเห็นความสำคัญของการศึกษาด้านวารสารศาสตร์เป็นอย่างมากจึงได้อุทิศเงินเป็นกองทุนเพื่อเปิดคณะวารสารศาสตร์ในมหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ใน ค.ศ. 1912 และให้มีกองทุนเพื่อมอบรางวัลแก่บ่าวและภาพบ่าวยอดเยี่ยมเป็นประจำทุกปีจนถึงปัจจุบัน

วิลเลียม แรนดอลฟ์ เฮิร์ส (William Randolph Hearst)

เฮิร์ส จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย Harvard เป็นทายาทของเจ้าของหนังสือพิมพ์ San Francisco Examiner เขาชื่นชอบในวิธีการเสนอข่าวใน New York World ของ พูลิเชอร์ จึงปรับแนวทางของ Examiner มาเลียนแบบ World ปรากฏว่าหนังสือพิมพ์ของเขายังดีขึ้นมาก เฮิร์ส เข้ามา New York และซื้อกิจการของหนังสือพิมพ์ Morning Journal เข้ามาริหาร

เฮิร์ส ใช้ Morning Journal ในการเสนอข่าวเรื่องอารมณ์ยิ่งกว่า New York World เนื้อหาไม่คอลัมน์สังคมชุมชนเรื่องอื้อฉาวต่างๆ โดยเฉพาะเรื่องทางเพศ (Sex) เฮิร์สได้ทุ่มเทเงินซื้อตัวนักหนังสือพิมพ์จากแหล่งต่างๆ มาทำงาน รวมทั้งซื้อตัวนักข่าวและนักเขียน การ์ตูนของ World ด้วย ทำให้หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเป็นปฏิปักษ์กันอย่างรุนแรง หนังสือพิมพ์ Journal ได้จัดทำคอลัมน์การ์ตูนชื่อ The Yellow Kid เลียนแบบคอลัมน์การ์ตูน Yellow Kid ใน World ทั้ง 2 ฉบับจึงใช้การ์ตูน The Yellow Kid ได้ตอบชี้งกันและกัน การเสนอข่าว ก็แข่งขันกันในด้านความเร้าอารมณ์มากกว่าอย่างอื่น ทำให้ประชาชนเห็นว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับเป็น Yellow Journalism ซึ่งหมายถึงการที่หนังสือพิมพ์ดำเนินการโดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม เฮิร์สเสียชีวิตในปี 1951 นักหนังสือพิมพ์ที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้หน้าหนังสือพิมพ์เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ได้แก่ อดอลฟ์ ออชส์ (Adolph S. Ochs) เขายืนว่าหนังสือพิมพ์ควรตีพิมพ์เรื่องราวที่มีประโยชน์ต่อสาธารณะ ออชส์ ได้ซื้อกิจการของหนังสือพิมพ์ New York Times จากเจ้าของเดิมในปี ค.ศ. 1896 และปรับปรุงให้มีสาระมากขึ้น เขายังคำขวัญ (Slogan) ว่า “ข่าวทุกข่าวต้องเหมาะสมสำหรับตี

พิมพ์” (All the news that's fit to print) New York Times เป็นหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงน่าเชื่อถือมากที่สุดฉบับหนึ่งในยุคนั้น

ในช่วงปลายของยุค Yellow Journalism หนังสือพิมพ์เข้าสู่ยุคหนังสือพิมพ์ลูกโซ่ หรือหนังสือพิมพ์เครือข่าย ได้แก่ การเป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์หลาย ๆ ฉบับในขณะเดียวกัน ซึ่งเป็นลักษณะของหนังสือพิมพ์ในศตวรรษที่ 20 โดยบุคคลแรกที่ริเริ่มกิจการหนังสือพิมพ์เครือข่ายได้แก่ James E. Scripps และ George H. Scripps พี่น้องตระกูล Scripps เริ่มออกหนังสือพิมพ์ Detroit News ในปี ค.ศ. 1893 ต่อมา Edward Myllis Scripps ออกหนังสือพิมพ์ Cleveland Press ในระยะหลัง สามพี่น้องเริ่มกวนซื้อหนังสือพิมพ์ต่างๆ และดำเนินงานเป็นกิจการเครือข่าย ได้แก่ หนังสือพิมพ์ Buffalo Evening Telegraph, St. Louis Chronicle, The Cincinnati Post และ Kentucky Post.

5. หนังสือพิมพ์ยุคปลายศตวรรษที่ 20

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 หนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกามีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ 3 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยี และเทคนิคการรายงานข่าว

1. การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ

ในด้านของเศรษฐกิจจากการหนังสือพิมพ์ในสหรัฐอเมริกาประสบปัญหาสำคัญ 3 ประการ คือ ปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาด้านทุนการผลิตที่สูงขึ้น และปัญหาการบริหารจัดการ ปัญหาเหล่านี้ทำให้หนังสือพิมพ์ประสบภาวะขาดทุน บางฉบับต้องปิดตัวลง และบางฉบับต้องรวมตัวกันเป็นเครือข่าย จำนวนหนังสือพิมพ์มีน้อยลง

ใน ค.ศ. 1960 หนังสือพิมพ์ฉบับหลักๆ ของรัฐนิวยอร์ก มีถึง 8 ฉบับ พอมากถึง ค.ศ. 1980 เหลือเพียง 4 ฉบับ ได้แก่ Daily, New York Time, New York Post และ Wall Street Journal ในชิคาโก เดิมมีหนังสือพิมพ์รายวันหลักๆ 4 ฉบับ ต่อมาก็เหลือเพียง 2 ฉบับ ได้แก่ Chicago Tribune และ Chicago Sun-Times (Compton's Encyclopedia 1996 : 241)

ในขณะที่หนังสือพิมพ์พยายามแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีก็รุกหน้าไปอย่างรวดเร็ว ทำให้กระบวนการในการผลิตหนังสือพิมพ์แตกต่างจากวิธีการเดิมเป็นอย่างมาก เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ที่เข้ามาช่วยในการผลิตทำให้สามารถ

พิมพ์หนังสือพิมพ์ได้เป็นจำนวนมากอย่างรวดเร็ว ทำให้ปัจจุบันในประเทศสหรัฐอเมริกามีเครื่อข่ายหนังสือพิมพ์มากถึง 170 เครื่อข่าย ครอบคลุมการออกหนังสือพิมพ์ทั่วประเทศ แนวโน้มเรื่องการรวมกลุ่มของหนังสือพิมพ์เป็นหนังสือพิมพ์ลูกโซ่ แพร่หลายไปในประเทศต่างๆ ทั่วโลก เช่น อเมริกา ออสเตรเลีย และอเมริกาใต้

หนังสือพิมพ์เครือข่ายในสหรัฐอเมริกา 10 อันดับ

อันดับ	เครือข่าย	ยอดจำหน่ายต่อวัน (ล้านฉบับ)	จำนวนหนังสือพิมพ์ ในข่าย (ฉบับ)
1	Gannett Company, Inc.	6.0	82
2	Knight-Ridder inc.	3.7	28
3	Newhouse Newspapers	2.9	26
4	Times Mirror Co.	2.62	8
5	Tribune Company	2.60	9
6	Dow Jones & Company, Inc.	2.4	24
7	Thomson Newspapers Inc.	2.1	124
8	The New York Times Co.	1.9	27
9	Scripps Howard Newspapers	1.6	21
10	Cox Enterprises Inc.	1.2	18

Data : from American Newspaper Publishers Association "90 Facts About Newspapers" (Washington, D.C. : The Newspaper Center, August 1990), p.17 : Standard and Poor's Industry Surveys, February, 1991 p. 19.

ที่มา: Shirley Biagi, "Media/Impact" 1992 : p.75.

หนังสือพิมพ์รายวันที่มียอดจำหน่ายสูงสุด 10 อันดับ ของสหรัฐอเมริกา

อันดับ	หนังสือพิมพ์	จำนวนจำหน่าย (ปี 1990)	เจ้าของ
1	The Wall Street Journal	1,936,000	Dow Jones Co.
2	USA Today	1,387,000	Gannett Co.
3	Los Angeles Times	1,210,000	Times Mirror Co.
4	New York Daily News	1,180,000	Tribune Co.
5	The New York Times	1,150,000	New York Times Co.
6	Washington Post	824,000	Washington Post Co.
7	Chicago Tribune	741,000	Tribune Co.
8	Newsday	711,000	Times Mirror Co.
9	Detroit Free Press	640,000	Knight-Ridder Newspapers
10	San Francisco Chronicle	569,000	Chronicle Publishing

Data from American Newspaper Publishers Association "90 Facts About Newspapers" (Washington, D.C. : The Newspaper Center, August 1990), p. 16

ที่มา : Shirley Biagi, "Media/Impact" 1992 : p.71.

2. ความเจริญทางเทคโนโลยี

ในด้านของเทคโนโลยี ปัจจุบันหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ใน การผลิตเกือบทุกขั้นตอน ตั้งแต่การใช้โทรศัพท์ โทรสาร ตลอดจนคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะ ในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อสื่อสาร ทำการซื้อขาย ทำการส่งเอกสาร ไปยังสำนักงานเป็น ไปอย่างรวดเร็ว การพิมพ์ข่าว บทความฯลฯ การจัดหน้า การถ่ายภาพ สามารถใช้เทคโนโลยี คอมพิวเตอร์เข้าช่วย ทำให้งานด้านฉบับมีความถูกต้องสวยงาม และรวดเร็วขึ้น ในด้านของการพิมพ์ ปัจจุบันนิยมใช้ระบบ ออฟเซ็ท (Offset) ซึ่งสามารถพิมพ์หนังสือพิมพ์จำนวนมาก ได้ในเวลาอันรวดเร็ว ปลาย ก.ศ. 1970 หนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทร์ เป็นฉบับแรกที่พิมพ์

หนังสือพิมพ์ฉบับเดียวกันจากสาขาต่างๆ หลากหลายแห่งทั่วประเทศพร้อมๆ กัน โดยวิธีส่งต้นฉบับผ่านทางเที่ยม ต่อมาหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ก็ใช้วิธีการเดียวกันนี้ทำให้กิจการหนังสือพิมพ์ขยายตัวไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น (Compton's Encyclopedia 1996 : 241)

ในขณะที่มีการส่งข้อมูลผ่านทางเที่ยม เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เจริญรุคห์น้าอย่างรวดเร็ว มีการนำเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ ซึ่งแต่เดิมเป็นที่คุ้นเคยในความเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ มาบรรจุใส่ในคอมพิวเตอร์เพื่อบริการแก่ผู้ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ปัจจุบันหนังสือพิมพ์และวารสารหลายฉบับ ป้อนข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ให้ประชาชนได้เปิดอ่านทั้งในรูปแบบบริการฟรี และการเป็นสมาชิกและนับวันจะมีบริการเช่นนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ แต่หนังสือพิมพ์กระดาษก็ยังคงไว้ซึ่งลักษณะของความเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ คนอ่านหนังสือพิมพ์ยังมีความคุ้นเคยกับรูปเล่มของหนังสือพิมพ์ ความสะดวกในการพกพา การอ่านช้าได้โดยสะดวก และการที่จะเก็บไว้เป็นหลักฐานได้

3. เทคนิคการรายงานข่าว

ก่อนศตวรรษที่ 19 ผู้ที่ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่รักจะทำงานนี้ หรือเข้ามาทำงานเนื่องจากไม่ได้ทำงานอื่นๆ การเรียนรู้และฝึกฝนเป็นนักหนังสือพิมพ์ได้มาจาก การถ่ายทอดสืบท่องกันมาและจากประสบการณ์ในการทำงาน ต่อมางานวารสารศาสตร์มีความซับซ้อนมากขึ้น ผู้ที่จะเข้าสู่วิชาชีพจำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านนี้ลึกซึ้ง และจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเฉพาะด้านมากขึ้น มหาวิทยาลัยมิสซูรี (The University of Missouri) นับเป็นสถาบันแรกที่เปิดสอนวิชาชีพ วารสารศาสตร์ ในปี ค.ศ. 1879 ต่อมาในปี ค.ศ. 1912 มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Columbia University) ได้เปิดสอนระดับปริญญาตรีด้านวารสารศาสตร์เป็นแห่งแรก โดยใช้เงินกองทุนของ约瑟夫 พูลิตเซอร์ (Joseph Pulitzer) นักหนังสือพิมพ์ซึ่งมีชื่อเสียง ที่ได้อุทิศเงินไว้เพื่อการนี้

หลังจากนั้นการศึกษาอบรมด้านวารสารก็แพร่หลายออกไป และเจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ ความต้องการบริโภคข้อมูลข่าวสารของประชาชน ความต้องการดำเนินธุรกิจประกอบกับการมีบุคลากรด้านสื่อสารมวลชนที่มีคุณภาพและจำนวนมาก ทำให้มีการใช้เทคนิคใหม่ๆ ในการรายงานข่าวมากขึ้น เช่น มีการรายงานข่าวเชิงสืบสวน (Investigative

Reporting) และการรายงานข่าวเชิงตีความ (Interpretative Reporting) ในด้านของบทความสารคดี และ columน์ มีการพัฒนาให้น่าสนใจ ข้อมูลต่างๆ น่าเชื่อถือมากขึ้น

หนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่น

ในสมัยทรงครองโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นพ่ายแพ้สงครามอย่างย่อยยับ หลังสงคราม ญี่ปุ่นสามารถพื้นฟูประเทศให้กลับสู่สภาพปกติได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ยังสามารถสร้างประเทศชาติใหม่มีความเจริญก้าวหน้าได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะความเจริญด้านเศรษฐกิจ นอกจากนี้ญี่ปุ่นยังสามารถปฏิรูประบบการศึกษาและพัฒนาระบบการเมืองได้อย่างดีจนทำให้กลายเป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจได้ในปัจจุบัน

องค์ประกอบสำคัญของการหนังสือพิมพ์ที่ทำให้ญี่ปุ่นสามารถสร้างชาติได้อย่างรวดเร็วคือ การที่ประชาชนมีการศึกษา และมีความรักชาติ ในด้านของหนังสือพิมพ์ก็นับว่ามีความเจริญ ก้าวหน้ามากที่สุดในเอเชีย หนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นมีเทคนิคการพิมพ์ที่ทันสมัย และเท่าที่ปรากฏ ไม่ประสบปัญหาเศรษฐกิจเนื่องจากมีศินค้าและบริการต่างๆมาให้สปอนเซอร์ในสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นจำนวนมาก

ญี่ปุ่นเริ่มนีหนังสือพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1862 โดยนายโยโรซุยะ ไฮชิโร (Yorozuya Heishiro) นักธุรกิจการพิมพ์ได้ออกหนังสือพิมพ์ฉบับแรกในญี่ปุ่นคือ Batavia Shimbun แต่ไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายนัก หนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นที่ชาวตะวันตกรู้จักติดพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1864 โดยนายชิกโอะ ฮา마다 (Hikozo Hamada) ชาวตะวันตกเรียกเขาว่า โจเซฟ เฮโก (Joseph Heco) เฮโก ได้ออกหนังสือพิมพ์ชื่อ ไคไก ชิมบุน (Kaigai Shimbun) โดยเปลี่ยนจากหนังสือพิมพ์อังกฤษที่ซื้อได้จากเมืองโยโกหามาเป็นภาษาญี่ปุ่น ทำให้ได้รับความสนใจจากผู้อ่าน หนังสือพิมพ์ในเมืองโยโกหามาและเมืองโตเกียวเป็นอย่างมาก

ใน ค.ศ. 1890 ปรากฏว่าประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนหนังสือพิมพ์รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือนรวมแล้วเกือบ 500 ฉบับ มีทั้งหนังสือพิมพ์คุณภาพและชนบท หนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย ในด้านความเร้าอารมณ์ (Sensation) หนังสือพิมพ์เสนอเรื่องราวในรูปแบบของ columน์ ชูบชินนิทา ความอื้อฉาวในวงการธุรกิจและการเมือง มากกว่าเรื่อง อื้อฉาวทางเพศ ในระยะเวลาเดียวกันนั้นสหรัฐอเมริกากำลังอยู่ในยุค Yellow Journalism

ในปี ค.ศ. 1909 รัฐบาลญี่ปุ่นได้ออกกฎหมายห้ามนักหนังสือพิมพ์เสนอข่าวที่เป็นปฏิบัติการเบียบศีลธรรมจรรยา และสันติสุขของประชาชน มีบรรณาธิการหนังสือพิมพ์บุกนั้นถูกฟ้องและตัดสินจำคุกหลายราย ในระยะต่อมาหนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่นเริ่มมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น จนกระทั่ง ค.ศ. 1954 รัฐบาลญี่ปุ่นจึงได้ให้สิทธิเสรีภาพในการเสนอข่าวสารอย่างเต็มที่จนจนปัจจุบัน

หนังสือพิมพ์ขนาดบั้กษ์ใหญ่ ที่จำหน่ายกว้างขวางทั่วประเทศมี 3 ฉบับคือ อาชาริ มินิชิ และ โยมิอุริ (Asahi, Mainichi, Yomiuri) หนังสือพิมพ์ 3 ฉบับนี้ ได้ชื่อว่าเป็น “The Big Three of Japan” ออกหนังสือพิมพ์ทั้งภาคเช้า (Morning Newspaper) และภาคเย็น (Evening Newspaper) ทุกวัน ขณะเดียวกันก็ออกสิ่งพิมพ์ในเครือด้วย เช่นหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ รายเดือน รวมทั้งอุตสาหกรรม (Magazine) และจัดพิมพ์หนังสือเล่มขายด้วย

“The Big Three of Japan” นอกจากจะออกหนังสือพิมพ์ภาษาญี่ปุ่นแล้วยังได้ยังออกหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษด้วย โดยให้ชื่อว่า Asahi Evening News, Mainichi Daily News และ Yomiuri แนวโน้มของผู้อ่าน Asahi มักจะเป็นชนชั้นกลางชั้นสูง (Upper-middle Class) และชนชั้นสูง (Upper-Class) ส่วน Mainichi มุ่งผู้อ่านในระดับชนชั้นกลาง (Middle-Class) และชนชั้นแรงงาน (Working Class) สำหรับ Yomiuri เมื่อเทียบกับสองฉบับแรกนั้น นับว่าเป็นหนังสือพิมพ์ประเภทเน้นปริมาณหรือเสนอเรื่องราวกรรม (Sensational Newspaper)

ส่วนหนังสือพิมพ์ต่างจังหวัดนั้นแยกออกเป็นฉบับที่ออกตามภูมิภาค (Regional) หนังสือพิมพ์ในท้องถิ่น (Local) หนังสือพิมพ์ที่ออกตามภูมิภาคที่มีชื่อคือ ชูบุ นิปปอน ชิมบุน (Chubu Nippon Shimbun) ซึ่งออกที่เมือง นาโงยา และหนังสือพิมพ์ ออกໄกโด ชินบุน (Hokkaido Shimbun) ที่เมือง ซัปโปโร (Sapporo) ในปัจจุบันญี่ปุ่นมีจำนวนประชากรประมาณ 126 ล้านคน มีจำนวนหนังสือพิมพ์รายวันเกือบ 200 รายซึ่ง ซึ่งพิมพ์ออกมาระหว่าง จำนวนถึง 47.5 ล้านฉบับ โดยเฉลี่ยแล้วครอบครัวหนึ่ง รับหนังสือพิมพ์ 2 รายซึ่ง ส่วนหนังสือพิมพ์ธุรกิจซึ่งเป็นประเภทเดียวกับ Wall Street Journal ของอเมริกา หรือข่าวพาณิชย์ของไทย คือ นิชอน ไกไซ (Nihon Keizai)

หนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่นนั้นออกแบบเป็นเจ้าของกิจการ มีรายได้จากการโฆษณาทางหน้า หนังสือพิมพ์สมควรเมื่อรวมกับยอดจำาหน่ายแล้วเพียงพอในการทำธุรกิจ ลักษณะของ หนังสือพิมพ์ภาคเข้าในญี่ปุ่นนั้น ส่วนใหญ่มี 8 หน้า (ภาคบ่ายมีเพียง 4 หน้า) หน้าหนึ่งนั้นจะ มีการเสนอข่าวประเภท “Hard news” ซึ่งมีทั้งข่าวการเมือง ข่าวทางการทูตจากทั่วโลก บท บรรณาธิการส่วนใหญ่จะอยู่หน้าสอง ส่วนหน้าสาม บางฉบับอาจเน้นบนบรรณาธิการ สารคดี (Features) และจดหมายจากผู้อ่าน สำหรับหน้าสี่ จะเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการค้า เศรษฐกิจ ส่วนงานทางด้านศิลปะ วรรณคดี จะอยู่หน้าห้า หน้าหกเสนอข่าวกีฬา หน้าเจ็ดนั้นจัดไว้ สำหรับข่าวในประเทศ ข่าวที่เป็นที่สนใจของประชาชนทั่วไป (Human Interest) หน้าสุดท้ายเสนอข่าวท้องถิ่น สำหรับเนื้อที่โฆษณาหนึ่งเดียวที่ขาดหนังสือพิมพ์อื่นๆ ทั่ว โลก กล่าวคือนิยมโฆษณาในส่วนล่าง (Bottom) ของหนังสือพิมพ์แต่ละหน้า

หนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นมีเอกลักษณ์อย่างหนึ่งคือ ตัวหนังสือจะเขียนเรียงจากขวาไปซ้าย จากบนมาล่าง ดังนั้น การอ่านหนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นต้องอ่านจากขวาไปซ้าย จากบนมาล่างด้วย ลักษณะของคอลัมน์ (Column Rules) จึงอยู่ในแนวนอน (Horizontal) แทนที่จะเป็นแนวตั้ง (Vertical) เช่นหนังสือพิมพ์ฉบับภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ

ในด้านของสิทธิเสรีภาพและความรับผิดชอบนั้น อาจกล่าวได้ว่าในบรรดาหนังสือ พิมพ์ในแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นมีเสรีภาพมากที่สุดในการเสนอข่าวต่างๆ พอย่างกับความสำนึกในการรับผิดชอบต่อการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์เอง

หนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่นปัจจุบันค่อนข้างจะมีอิสระในการเสนอข่าว รัฐบาลไม่ค่อยควบ คุมมากนักหากหนังสือพิมพ์ปฏิบัติตามกฎหมาย แต่โดยส่วนใหญ่แล้วหนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่น ได้รับเสรีภาพในการแสดงออกในการเขียนพอย่าง กับหนังสือพิมพ์เมริกา และกล่าวได้อย่าง เดิมปากว่าหนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่นจัดอยู่ในกลุ่มของแนวคิดเสรีนิยม (Liberalism)

หนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงของโลก

1. ชื่อหนังสือพิมพ์ ชิคาโก ทริบูน (Chicago Tribune)

ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1847

ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันในประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเคยมีเนื้อหาและรูปเล่มที่อนุรักษ์นิยมมาก ต่อมาวิพากษ์วิจารณ์การเมืองน้อยลง

2. ชื่อหนังสือพิมพ์ คริสตเตียน ไซแอน มองนิเตอร์ (Christian Science Monitor)

ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1908

ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่คิพิมพ์ในบอสตัน (Boston) ประเทศสหรัฐอเมริกา อยู่ในอุปถัมภ์ของศาสนาก里斯ต์ มีเนื้อหาที่ต้องดูแลอย่างเข้มข้น เช่น เรื่องความเชื่อในเรื่องการวิเคราะห์ข่าวเชิงลึก และมีเนื้อหาที่มีแรงคิดดีๆ มาก many

3. ชื่อหนังสือพิมพ์ Corriere della sera (Evening Courier)

ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1876

ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวัน ที่อยู่ในชั้นแนวหน้าของอิตาลี มีชื่อเสียงในด้านข่าวต่างประเทศที่ครอบคลุมกว้างขวางและมีความเป็นอิสระด้านการเมือง

4. ชื่อหนังสือพิมพ์ Frankfurter Allgemeine Zeitung (Frankfurt General Newspaper)

ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1943

ลักษณะสำคัญ หนังสือพิมพ์รายวันพิมพ์ในเมืองแฟรงเฟิร์ต ประเทศสาธารณรัฐเยอรมันี จัดเป็นหนังสือพิมพ์ระดับชาติของเยอรมันี ซึ่งมากกว่า 10% ของผู้อ่านอยู่ในต่างประเทศ

5. ชื่อหนังสือพิมพ์ อินเตอร์เนชันแนล เฮอร์ด ทริบูน (International Herald Tribune)
ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1887
ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันภาษาอังกฤษซึ่งตีพิมพ์ในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เมื่อแรกก่อตั้งใช้ชื่อว่า Paris Herald ต่อมาประมาณ ค.ศ. 1920 ขายกิจการให้แก่ New York Tribune จึงใช้ชื่อว่า Paris Herald Tribune หลังจากนั้นประมาณ ค.ศ. 1960 ได้ควบกิจการกับ New York Times และ Washington Post จึงใช้ชื่อว่า International Herald Tribune
6. ชื่อหนังสือพิมพ์ Le Monde (The world)
ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1944 ช่วงใกล้สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2
ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันภาษาฝรั่งเศส ขนาดเล็ก (Tabloid) ตีพิมพ์ในปารีส จัดเป็นหนังสือที่ขายได้ทั่วโลกและมีอิทธิพลมากในบ้านนี้
7. ชื่อหนังสือพิมพ์ ลอสแองเจลิส ไทม์ (Los Angeles Times)
ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1881
ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันในสหรัฐอเมริกาที่มีชื่อเสียงในด้านการเสนอข่าวที่เจาะลึกและมีความสมดุล ครอบคลุมรอบด้าน
8. ชื่อหนังสือพิมพ์ เดอะ นิวยอร์ก ไทม์
ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1851
ลักษณะสำคัญ อาจกล่าวได้ว่าเป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่ได้รับความเชื่อถือมากที่สุดในสหรัฐอเมริกา ค.ศ. 1896 อดอฟ ซิมอน ออช (Adolf Simon Ochs) ได้พัฒนาให้หนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นหนังสือพิมพ์ระดับนานาชาติที่เสนอข่าวของโลก (World News Coverage) ได้อย่างเจาะลึกกว่าเดิม

9. ชื่อหนังสือพิมพ์ เดอะ ไทม์ (The Times)
ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1785
ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่ตีพิมพ์ในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ ใน ค.ศ. 1785 โดย จอห์น วอลเตอร์ (John Walter) แบบจดทะเบียนเป็นساகล (Daily Universal Register) ใช้ชื่อว่า The Times of London ค.ศ. 1788 เปลี่ยนชื่อเป็น The Times โดย จอห์น วอลเตอร์ที่ 3 (John Walter III) ผู้ซึ่งกล่าวมาเป็นข้อของในปี ค.ศ. 1848 จอห์น วอลเตอร์ที่ 3 ได้สร้างให้ The Times เป็นหนังสือพิมพ์ที่โดดเด่นที่สุดของอังกฤษ ใน ค.ศ. 1981 นักหนังสือพิมพ์ชาวอสเตรเลีย ชื่อ Rupert Murdoch ได้ซื้อกิจการของ The Times มาบริหารงาน

10. ชื่อหนังสือพิมพ์ 华府邮报 (Washington Post)

ปีที่ก่อตั้ง ค.ศ. 1877
ลักษณะสำคัญ เป็นหนังสือพิมพ์รายวันที่ตีพิมพ์ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. (Washington D.C.) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเริ่มแรกออกโดยพรรคการเมือง ต่อมา ค.ศ. 1889 ขายให้กับเอกชน หลังจากนั้นเริ่มปรับนิยามัยให้มีความเป็นกลาง โดยยึดนโยบายการเสนอข่าวอย่างอิสระเสรี และเน้นข่าวอย่างถูกหลักวิชาการ

ที่มา : Compton's Encyclopedia Fact Index USA : Compton's Learning Compang 1996 :
p.241.

หนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำนวนจ้ำหน่ายสูงสุดของโลก

สถิติเมื่อปี ค.ศ. 1983 หนังสือพิมพ์รายวันที่มียอดจำนวนจ้ำหน่ายสูงสุดของโลก ได้แก่

หนังสือพิมพ์รายวันที่มีจำนวนจ้ำหน่ายสูงสุดของโลก 10 ฉบับ

หนังสือพิมพ์	ประเทศ	จำนวนจ้ำหน่าย
ปราฟดา (Pravda)	รัสเซีย	10,700,000
โยมิอุริ ชินบุน (Yomiuri Shimbun)	ญี่ปุ่น	8,319,512
เร็นมิน ริบາו (Renmin Ribao)	จีน	7,000,000
ไมนิจิ ชินบุน (Mainichi Shimbun)	ญี่ปุ่น	6,944,604
อาซ่าชิ ชินบุน (Asahi Shimbun)	ญี่ปุ่น	6,349,604
ไบล์ด (Bild)	เยอรมันตะวันตก	5,759,000
เชอะ ซัน (The Sun)	อังกฤษ	4,152,891
เดลิ มิร์โรร์ (Daily Mirror)	อังกฤษ	3,344,299
วอล สตريท เจอร์นัล (Wall Street Journal)	สหรัฐอเมริกา	2,036,789
เดลิ อี็กซ์เพรสส์ (Daily Express)	อังกฤษ	2,020,653

ที่มา : Robert G. Goldsborough, "The Best and the Rest" Advertising Age Magazine, ฉบับประจำวันที่ 19 กันยายน 1983, หน้า M-11, คัดลอกจาก Editor & Publisher Yearbook, 1938. สำเนาจากสิทธิ์ชี้แจงสุวรรณ “การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น” กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรีล 2539 น. 65

ต่อมาหลังจาก ค.ศ. 1985 เมื่อระบบการปกครองแบบคอมมิวนิสต์เริ่มผ่อนคลายลง มีหนังสือพิมพ์เกิดใหม่ในรัสเซียหลายฉบับ หนังสือพิมพ์มีเสรีภาพมากขึ้น เนื่องจากรัฐบาลลดความเข้มงวดในการควบคุมหนังสือพิมพ์ลง หนังสือพิมพ์ปราฟดาจึงมียอดจำนวนจ้ำหน่ายลดลงอย่างมาก

ในปัจจุบันสติ๊กิจการจำหน่ายหนังสือพิมพ์ของบางฉบับเพิ่มยอดเข้า บางฉบับลดลง
สติ๊กิจของหนังสือพิมพ์ที่มีจำนวนจำหน่ายสูงในปัจจุบันเก้าสิบอันดับ ได้แก่

หนังสือพิมพ์ยอดจำหน่ายสูงเก้าสิบอันดับของโลก

1. Yomiuri Shimbun	ญี่ปุ่น	2. Asahi Shimbun	ญี่ปุ่น
3. Sichuan Ribao	จีน	4. Manichi Shimbun	ญี่ปุ่น
5. Bild	เยอรมนี	6. Chunichi Shimbun	ญี่ปุ่น
7. Sun	อังกฤษ	8. Renmin Ribao	จีน
9. Sankei Shimbun	ญี่ปุ่น	10. Nihon Keizei Shimbun	ญี่ปุ่น
11. Gongren Ribao	จีน	12. Daily Mail	อังกฤษ
13. Daily Mirror	อังกฤษ	14. Chosun Ilbo	เกาหลีใต้
15. Dong-A Ilbo	เกาหลีใต้	16. Hokkaido Shimbun	ญี่ปุ่น
17. Eleftherotypia	กรีก	18. Xin Min Wan Bao	จีน
19. Wall Street Journal	อเมริกา	20. Yangcheng Wanbao	จีน
21. Kerala Kaumudi	อินเดีย	22. Wen Hui Bao Daily	จีน
23. USA Today	อเมริกา	24. Joong Ang Ilbo	เกาหลีใต้
25. Economic Daily	จีน	26. Rodong Sinmun	เกาหลีเหนือ
27. Kyung-Hyang Daily News	เกาหลีใต้	28. Sports Nippon	ญี่ปุ่น
29. Shizuoka Shimbun	ญี่ปุ่น	30. Sankei Sports	ญี่ปุ่น
31. West Deutche Allgemeine	เยอรมนี	32. United Daily News	อเมริกา
33. China Times	จีน	34. O Estado de Sao Paulo	บราซิล
35. Jang Daily	ปากีสถาน	36. Jang Lahore	ปากีสถาน
37. A&bar El Yom/Al Akhbar	อียิปต์	38. Hankook Ilbo	เกาหลีเหนือ
39. Hochi Shimbun	ญี่ปุ่น	40. Daily Express	อังกฤษ
41. Los Angeles Times	อเมริกา	42. New York Times	อเมริกา
43. Tokyo Shimbun	ญี่ปุ่น	44. Daily Telegraph	อังกฤษ

45. Nishinippon Shimbun	ญี่ปุ่น	46. Jiefang Ribao	จีน
47. Nanfang Ribao	จีน	48. Nongmin Ribao	จีน
49. Zhongguo Oingnian Ribao	จีน	50. Nikkan Sports	ญี่ปุ่น
51. Al Akhbar	อิสราเอล	52. Guangmin Ribao	จีน
53. Al Ahram	อียิปต์	54. Al Goumhouriya	อียิปต์
55. Seoul Shinmun	เกาหลีใต้	56. Xin Hua Ribao	จีน
57. Verdens Gang	นอร์เวย์	58. Corriere della Sera	อิตาลี
59. Kyoto Shimbun	ญี่ปุ่น	60. Chugoku Shimbun	ญี่ปุ่น
61. Jang	ปากีสถาน	62. Times of India	อินเดีย
63. Kobe Shimbun	ญี่ปุ่น	64. Beijing Wanbao	จีน
65. Hubei Ribao	จีน	66. Jiefangjun Ribao	จีน
67. Trybuna Slaska	โปแลนด์	68. La Gazzetta dello Sport	อิตาลี
69. Quest France	ฝรั่งเศส	70. Holos Ukrayny	ยูเครน
71. The Times	อังกฤษ	72. ABC	สเปน
73. Washington Post	อเมริกา	74. La Rupubblica	อิตาลี
75. De Telegraf	เนเธอร์แลนด์	76. Gazeta Wyborcza	โปแลนด์
77. Zero Hora	บราซิล	78. Diario dos Campos	บราซิล
79. New York Daily News	อเมริกา	80. Sabah	ตุรกี
81. Jornal da Tarde	บราซิล	82. Beijing Ribao	จีน
83. Chongqing Ribao	จีน	84. Clarin	อาร์เจนนา
85. Thai Rath	ไทย	86. Zhejiang Ribao	จีน
87. Diario Insular	โปรตุเกส	88. Granma Internacional	คิวบา
89. Chicago Tribune	อเมริกา	90. Daily Record	สก็อตแลนด์

ที่มา : The Editor & Publisher Co. New York (<http://www.mediainfo.com>) ตีพิมพ์ในสารานุกรมรอบรู้รอบโลก

กรุงเทพฯ : บริษัทริดเคอร์ไซเจส์ (ประเทศไทย) จำกัด 2542 : หน. 237

ปัจจุบันความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีผลต่อการทำงานของสื่อมวลชน วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และคอมพิวเตอร์ เข้ามายืนหนาที่ในชีวิตประจำวัน ประชาชนต้องการข่าวสารในด้านลึกและด้านกว้างอย่างถูกต้องและรวดเร็ว หนังสือพิมพ์หลายฉบับได้พัฒนาตนเองไปใช้สื่อคอมพิวเตอร์ในรูปแบบหนังสือพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ แต่ยังเป็นเพียงระยะเริ่มต้น มีความเห็นมากมากเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์กระดาษกับสื่อมวลชน สมัยใหม่ นักวิชาการเป็นจำนวนมากขึ้นเห็นว่า หนังสือพิมพ์กระดาษยังมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว หลากหลาย เช่น ความคงทนถาวร ความสะดวกในการพกพา สามารถอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และอ่านซ้ำได้ทุกเมื่อ ราคาถูก หาซื้อง่าย แต่หนังสือพิมพ์เองจะต้องปรับตัวโดยพัฒนาเนื้อหาในด้านวิเคราะห์ เจาะลึกให้มากขึ้น มีฐานข้อมูลที่มากพอและเชื่อถือได้